

og kommer han hjem, saa bliver der sørget for ham af hans Hustru. Men naar en Kvinde har arbejdet hele Dagen, har hun at gaa hjem og fortsætte Arbejdet med at passe Børnene og passe Hjemmet o. s. v., derfor mener jeg, at Beskyttelse af Kvinden er i høj Grad nødvendig.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Rudfeld om Fabrikloven; det var besværligt at søge om noget efter den. Ja, det er rigtigt; men jeg mener, at naar en Moder kommer og beder om Understøttelse efter Fabrikloven, fordi hun trænger til det — det kan være, at Manden er arbejdsløs —, saa kan Hustruen lige saa godt give Oplysninger herom som Manden.

Saa talte det ærede Medlem om Forsikringsprincippet: Hvorfor skulde man ikke løse dette Spørgsmaal gennem Forsikring? Men naar man ved, hvor mange Slags Forsikringer der skal betales til, Sygeforsikring, Invalidforsikring, Fagorganisationsforsikring, der er Forsikring paa alle mulige Omraader, er det klart, at saa vilde der snart ikke blive meget tilbage til Mad og Drikke, dersom man ogsaa skulde forsikre i dette Tilfælde. Saa kom det ærede Medlem ogsaa ind paa, at der var ikke Tale om nogen virkelig Beskyttelse i Loven. Enhver Moder kunde have Understøttelse, uanset om hun havde Barnet hos sig eller ikke. Jeg mener, at det Lovforslag, der her er Tale om, nemlig om Barselhvile, byder Beskyttelse baade for Barn og Moder. Før Fødselen maa det være en Beskyttelse for Moderen og efter Fødselen baade for Moderen og for Barnet. At en Moder skulde tage imod Barselhjælp og samtidig sætte sit Barn i Pleje, det tror jeg ikke sker i noget Tilfælde. . . (*Mathilde Hauschultz*: Naah!). Nej, det kan det ærede Medlem være sikker paa, det vil ikke finde Sted; tværtimod tror jeg, at de 6 Ugers Hvile vil give Kvinden lidt Tid og Fred og Ro til at lære sit Barn at kende og lære det at kende paa en Maade, som mange Arbejderkvinder nu er afskaaret fra.

Socialministeren (Borgbjerg): Det ærede Medlem Hr. Rudfeld opfordrede den nuværende Regering til noget, han vist selv ansaa for meget vittigt, og som han kaldte en politisk Barselhvile. Det er en ejendommelig Udtalelse overfor denne Regering, der har anset det for sin Pligt og dermed ogsaa for sin Ret at forelægge disse Forslag om internationale Konventioner. Det er dog vel det, der er Mening med det internationale Arbejdsbureau og med Folkeforbundet — og den nuværende Regering handler for saa vidt,

ganske ligesom afdøde Indenrigsminister Berg gjorde i 1921. Dette Svar gælder ogsaa i højeste Grad overfor det ærede Medlem Fru Hauschultz. Hvad det ærede Medlem sagde om Forelæggelsen af en Bunke Lovforslag, gjaldt i Virkeligheden ogsaa den Regering, som det ærede Medlems Parti støttede i 4 Aar. Om der er mere Alvor i vor Forelæggelse af disse Forslag, end der var den Gang, det er noget andet, men det taler dog ikke til vor Forklejnelse. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld burde vist i rette Tid have raadet sit eget Parti til under visse Forhold at unde sig selv en politisk Barselhvile. Vi har dog ikke naaet Februar Maaned endnu, der er altsaa Tid nok, naar vi bruger Tiden fornuftigt, og jeg har jo en Gang sagt ligesom saa mange andre Medlemmer af mit Parti og ligesom den højt-ærede Statsminister, at det er en ganske naturlig Ting, at Regeringen bruger den første Samling i en Valgperiode til at forelægge sit Program, udfolde sin Fane; saa er der jo, hvis man ellers under os det — det afhænger af dette høje Ting —, hele den øvrige Del af Valgperioden til at behandle Sagerne i. Men det ærede Medlem Hr. Rudfeld var ikke saa ivrig efter politisk Hvile f. Eks. i Sommeren 1922. Da maatte dette høje Ting, hele Rigsdagen, sidde inde til ind i August Maaned, for da skulde der barsles militært, da kunde vi godt bruge hele Forsommeren og Højsommeren, helt ind i Høsten, til Rigsdagsarbejde, fordi der da skulde holdes militært Barselgilde. Nu er der Tale om nogle sociale Reformer, om Tilslutning til et Arbejde, som selve Folkeforbundet staar i Spidsen for, og nu skulde vi altsaa nedlægge Arbejdet, nu skulde vi holde Pause. Det ærede Medlem skulde have tænkt paa det den Gang. Jeg tror saamænd, at var der ikke blevet militært Barsel i Sommeren 1922, havde det ærede Medlems Parti staaet bedre, end det nu staar. Den Frugt, som Partiet den Gang nedkom med, har i Virkeligheden ikke tjent Partiet til Gavn.

Det ærede Medlem Hr. Rudfeld nævnte, at min højtærede Kollega Justitsminister Steincke har opstillet nogle Betingelser for at gaa med til et af disse Lovforslag, og det ærede Medlem spurgte, hvordan Justitsministeren da stillede sig til det ene Forslag. Justitsministeren har billigt Forelæggelsen, men han kunde ønske, hvis vi stod ganske frit, at faa Forslaget videre udformet. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte, at jeg af opportune Grunde for at fremme Lov-